

svojej známej freske do noci, do jednej z tých bezsenných nocí, plných spomienok, starostí a túžob, na ktoré sme si mnohí už privykli.

Avšak aj vtedy, keď sa všetko javí temné, ako v týchto mesiacoch pandémie, Pán naďalej posielal anjelov, aby nás v našej osamelosti utešili, a opakuje nám: „Ja som s tebou po všetky dni“. Hovorí to aj tebe, hovorí to mne, nám všetkým. A to je zmysel tohto svetového dňa a dôvod, prečo som rozhodol, aby sa slávil prvý raz práve tento rok, po dlhej izolácii, keď sa spoločenský život začína len pomaly zotavovať: aby každý dedko, každá babka, každý senior, a zvlášť tí najosamejší medzi nami, mohli prijať anjelovu návštevu!

Niekedy majú títo anjeli tvár našich vnukov, inokedy príbuzných, dávnych priateľov alebo tých, ktorých sme spoznali práve v tejto ťažkej chvíli. V tejto dobe sme sa naučili chápať, aké dôležité sú pre každého z nás objatia a návštevy. A je pre mňa veľmi smutné, že na niektorých miestach ešte stále nie sú možné!

Pán však posielal svojich poslov aj prostredníctvom Božieho slova, ktoré nám nikdy v živote nechýba. Prečítajme si každý deň jednu stranu z evanjelia, modlime sa žalmu, čítajme prorokov! Budeme dojatí Pánovou vernosťou. Písmo nám pomôže pochopiť aj to, čo Pán od nás žiada v našom terajšom živote. On totiž posielal robotníkov do svojej vinice v každej hodine dňa (porov. Mt 20, 1 – 16), v každej etape života. Ja sám môžem dosvedčiť, že som povolanie stať sa biskupom Ríma prijal vtedy, keď som už dospel takpovediac do dôchodkového veku a myslel som si, že nebudem musieť robiť nič úplne nové. Pán je vždy pri nás, vždy s novými výzvami, s novými slovami, so svojou útechou, no vždy je pri nás. Viete, že Pán je večný a že nikdy nejde do dôchodku, nikdy.

V Matúšovom evanjeliu Ježiš hovorí apoštolom: „Chod'te teda, učte všetky národy a krstite ich v mene Otca i Syna i Ducha Svätého a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal“ (28, 19 – 20). Týmito slovami sa obracia dnes aj na nás, aby nám pomohol lepšie pochopiť, že naším povolaním je chrániť korene, odovzdávať vieru mladým a starať sa o maličkých. Dobré počúvajte: Aké je naše povolanie dnes, v našom veku? **Chrániť korene, odovzdávať vieru mladým a starať sa o maličkých.** Nezapudnite na to. Nezáleží teda na tom, koľko máš rokov, či ešte pracuješ alebo nie, či si ostal sám alebo máš rodinu, či si sa stal starým otcem alebo starou mamou v mladšom alebo vyššom veku, či si ešte sebestačný alebo či potrebuješ pomoc. Pretože neexistuje vek, kedy sa – v povolaní ohlasovať evanjelium a odovzdávať tradíciu vnukom – ide do dôchodku. Treba sa vydať na cestu a predovšetkým vyjsť zo seba samých, aby sme podnikli niečo nové.

V tomto kľúčovom okamihu dejín je tu teda nové povolanie aj pre teba. Pýtaš sa: Ako to však zvládnem? Moje sily sa pomaly vyčerpávajú a neverím, že by som mohol urobiť viac. Ako sa môžem začať správať inak, keď sa zvyk stal pravidlom môjho života? Ako sa môžem venovať tomu, kto je ešte chudobnejší, keď sa toľko zaoberám svojou rodinou? Ako môžem rozšíriť svoj pohľad, ak nemôžem dokonca ani vyjsť z domu, kde bývam? Koľkí z vás si kladú túto otázku: Či nie je moja osamelosť až príliš ťažkým bremenom? Aj samotnému Ježišovi položil túto otázku Nikodém, keď sa ho opýtal: „Ako sa môže človek narodiť, keď je už starý?“ (Jn 3, 4). A Pán mu odpovedá, že sa to môže stať, keď otvorí svoje srdce pôsobeniu Ducha Svätého, ktorý veje kam chce. Duch Svätý je slobodný, veje všade a robí, čo chce.

Ako som už viac ráz povedal, z krízy, v ktorej sa svet nachádza, nevyjdeme nezmenení: budeme lepší alebo horší. A „kíž by to nebola len entá vážna historická udalosť, z ktorej nie sme schopní poučiť sa. Kíž by sme nezabúdali na starších ľudí, ktorí zomreli pre nedostatok respirátorov [...] Kíž by taká veľká bolesť nebola zbytočná, kíž by sme urobili veľký skok smerom k novému spôsobu života a raz navždy zistili, že sa navzájom potrebujeme a sme si dlžníkmi. Tak by sa ľudstvo [...] mohlo znovuzrodiť“ (encyklika Fratelli tutti, 35). Nikto sa nezachráni sám. Sme si navzájom dlžníkmi. Všetci sme bratia a sestry. Preto by som ti chcel povedať, že aj ty si potrebný pre budovanie zajtrajšieho sveta v bratstve a sociálnom priateľstve: sveta, v ktorom budeme žiť – my s našimi deťmi a vnukmi – keď sa búrka utíši. Všetci sa „musíme aktívne zúčastňovať na rehabilitácii a podpore zranenej spoločnosti“ (tamže, 77). K rôznym pilierom, ktoré musia podopierať túto novú konštrukciu sveta, patria tri, ktoré môžeš pomôcť vybudovať práve ty, lepšie než iní. Sú to tri piliere: **sny, spomienky a modlitba**. Pánova blízkosť dá aj tým najslabším z nás silu vydať sa na novú cestu, na cestu snívania, spomínania a modlitby.

Jeden z prísľubov proroka Joela znel takto: „Vaši starci budú mávať sny a vaši mládenci budú mať videnia“ (3, 1). Budúcnosť sveta je v tomto spojení medzi mladými a starými. Kto, ak nie mladí, môžu